

Posłuchaj

()

[redacted]

Z Dziejów Apostolskich

[redacted]

1 A Piotr i Jan wstępowali do kościoła na godzinę modlitwy dziewiątą.
2 A niektóry mąż, który był chromy z żywota matki swéj, był noszon, którego na każdy dzień kładziono u drzwi kościelnych, które zowią ozdobne, aby prosił jałmużny u tych, którzy do kościoła wchodzili.
3 Ten, ujrzawszy Piotra i Jana poczynające wchodzić do kościoła, prosił, aby wziął jałmużnę.
4 A patrząc pilnie nań Piotr z Janem, rzekł mu: Wejrzyj na nas!
5 A on patrzył na nie, spodziewając się co wziąć od nich.
6 A rzekł Piotr: Śrebra i złota nie mam; lecz co mam, to tobie dawam: W imię Jezusa Chrystusa Nazareńskiego wstań, a

chodź!
7 A ująwszy prawą rękę jego, podniósł go, i wnet były utwierdzone golenie jego i stopy.
8 A wyskoczywszy, stanął i chodził i wszedł z nimi do kościoła, chodząc i wyskakując i chwaląc Boga.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Oto poczniesz i porodzisz syna, i nazowiesz imię jego Jezus:
℟. Albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich.
℣. Nazwanym jest imię jego Jezus, którym był nazwany od Anioła, pierwéj niźli się w żywocie począł.
℟. Albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich.

[redacted]

[redacted]
9 I widział go wszystek lud chodzącego i Boga chwalącego.
10 A znali go, iż on był, który dla jałmużny siadał u drzwi ozdobnych kościelnych, i napełnieni byli zdumienia i zapamiętania z tego, co się mu wydarzyło.
11 A gdy się trzymał się Piotra i Jana, przybiegł wszystek lud do nich do krużganku, który zowią Salomonowym, zdumiawszy się.

12 A ujrzawszy Piotr, odpowiedział do ludu: Mężowie Izraelscy, co się temu dziwujecie? albo przecz się nam przypatrujecie, jakobychmy naszą mocą albo władzą uczynili, że ten chodzi?
13 Bóg Abrahamów i Bóg Izaaków i Bóg Jakubów, Bóg ojców naszych, uwielbił Jezusa, Syna swego, któregoście wy wydali i zaprzaliście się przed Piłatem, gdyż jego zdanie było, aby był wypuszczon.
14 A wyście się zaprzali Świętego i sprawiedliwego i prosiliście, aby wam darował męża mężobójcę.
15 A zabiliście sprawcę żywota, którego Bóg wzbudził od umarłych, czego my świadkami jesteśmy.
16 A w wierze imienia jego tego, którego wy widzicie i znacie, umocniło imię jego, i wiara, która przezeń jest, dała to zupełne zdrowie przed oczyma was wszystkich.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Błogosławione jest imię twoje, Boże ojców naszych, który gdy się rozgniewasz, wspomnisz na miłosierdzie,
℣. A czasu utrapienia grzechy odpuszczasz.
℟. I błogosławione imię majestatu twego na wieki, który dziwy czynisz.
℣. A czasu utrapienia grzechy odpuszczasz.

[redacted]

[redacted]

5 I stało się nazajutrz, że się zebrali przełożeni ich i starsi i Doktorowie w Jeruzalem.
6 I Annasz, najwyższy kapłan, i Kajphasz i Jan i Alexander, i ile ich jedno było z rodu kapłańskiego.
7 A stawiwszy je w pośrodku, pytali: Którą mocą albo którem imieniem wyście to uczynili?
8 Tedy Piotr napełniony Ducha Świętego, rzekł do nich: Książęta ludu i starsi słuchajcie:
9 Jeźli my dziś sądzeni jesteśmy o dobrodziejstwo przeciw człowiekowi niemocnemu, przez coby ten był uzdrowiony,
10 Niechże wam wszym jawno będzie i wszystkiemu ludowi Izraelskiemu, że przez imię Pana naszego Jezusa Chrystusa Nazareńskiego, któregoście wy ukrzyżowali, którego Bóg wzbudził od umarłych, przez tegoć ten stoi zdrowy przed wami.
11 Ten jest kamień, który jest odrzucony od was budujących, który się stał na głowę węgła.
12 I niemasz w żadnym innym zbawienia: albowiem nie jest pod niebem inne imię dane ludziom, w którembyśmy mieli być zbawieni.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟.Bogu niech będą dzięki.

℣. Będę chwalił ustawicznie imię twoje,
℟. I będę je wysławiał w wyznaniu.
℣. Rozweselę się i rozraduję się w tobie: będę śpiewał imieniowi twemu, Najwyższy.
℟. I będę je wysławiał w wyznaniu.
℣.Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. I będę je wysławiał w wyznaniu.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

uch Święty, nakazujący oblubienicy wołać: Olejek wylany, Imię Twoje, słusznie do oliwy przyrównywa Imię Oblubieńca. Oliwa bowiem świeci, odżywia i namaszcza. Wzmaga ogień, odżywia ciało, ból łagodzi: światłem jest, pokarmem i lekarstwem. Zauważmy te właściwości w Imieniu Boskiego Oblubieńca: przepowiadającego oświeca, rozmyślającego o Nim odżywia, a tego, który Go wzywa w potrzebie, łagodzi i łaską namaszcza. Każdy przymiot rozważymy kolejno. Skąd tak nagle bierze się we wszechświecie ta wielka moc światła wiary? nie skądinąd, jedno z przepowiadania Jezusowego Imienia. Czyż nie w jasności tego Imienia wezwał nas Bóg do przedziwnej światłości swojej? Do oświeconych Nią i w Jej blaskach promieniejących jasnością, odzywa się słusznie Paweł: Byliście niegdyś ciemnością, teraz zaś światłością w Panu.
Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
Bogu niech będą dzięki.

Niech ufają w tobie, którzy znają imię twoje;
Albowiem nie opuściłeś szukających cię, Panie.
Powstań, Panie, ratuj nas, a wybaw nas dla imienia twego.
Albowiem nie opuściłeś szukających cię, Panie.

[redacted]

Tenże Apostoł, rozkazanie wziął od Pana, oznajmiać Imię Jezus królom, poganom i synom Izraela. I jako słońce niósł to Imię i rozjaśniał niem krainy i wołał wszędy: Noc już przeszła, a dzień się przybliżył. Odrzućmyż przeto uczynki ciemności,a obleczmy się w zbroję światłości; i jako we dnie, uczciwie chodźmy. I wszystkim ukazywał pochodnię na świeczniku płonącą, w każdem miejscu oznajmiając Jezusa Ukrzyżowanego. Jakże goreje ta Światłość i jakąż jasnością zalewa wpatrujących się w Nią, kiedy z ust Piotra nakształt błyskawicy tryskając, umacnia nogi chromego i władzę mu wraca w członkach, a oświeca na duszy wielu niewidomych! Czyż te słowa: W Imię Jezusa Chrystusa, Nazareńskiego, wstań i chodź nie są żarem, wzniecającym płomienie?
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Niech wyznawają imieniowi twemu wielkiemu;
℣. Albowiem straszne i święte jest.
℟. Jedni w woziech, a drudzy w koniech: ale my imienia Pana, Boga naszego, wzywać będziemy.
℟. Albowiem straszne i święte jest.

[redacted]

[redacted]ie tylko światłem, lecz i pokarmem jest Imię Jezus. Czy nie pokrzepia nas każdorazowe Jego wezwanie? Czy jest coś poza Niem, coby zdołało nas objąć równie słodkiem namaszczeniem? coby tak odżywiało umysł o Nim rozważający? A co tak leczy niemoce, podsyca i wzmaga cnoty, rozwija moralność i sprzyja uczciwej i czystej miłości? Jak czczy jest dla duszy wszelki pokarm, nieprzepojony tą Bożą oliwą, jak marny, jeżeli nie chroni go od zepsucia sól mądrości Bożej! Nie smakują mi pisma, w których o Jezusie nie czytam, nie smakują dowodzenia i dysputy, o ile nie dźwięczy w nich to Najsłodsze Imię! Jezus jest mi miodem w ustach, śpiewem w uszach, weselem w sercu. Jest ponadto i lekarstwem. Dotknie kogo smutek? niechaj tylko Jezus wejdzie w serce jego i usta, a natychmiast to Imię, światłość rodzące, wszelką mgłę rozproszy i zaleje go jasnością! Popełni kto zbrodnię? a co gorsza, oddając się rozpaczy, pogrąży się w otchłań śmierci? Niech przyzywa to Imię życiodajne, a wstąpi weń duch żywota.
[redacted] Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
[redacted] Bogu niech będą dzięki.

[redacted] Niech się rozweselą wszyscy, którzy nadzieję mają w tobie, Panie: na wieki radować się będą, i będziesz mieszkał w nich: i będą się chlubić w tobie wszyscy,
[redacted] Którzy miłują imię twoje.
[redacted]Panie, chodzić będą w jasności oblicza twego, a w imieniu twojem będą się weselić cały dzień.
[redacted] Którzy miłują imię twoje.

℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Którzy miłują imię twoje.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]nego czasu: Gdy upłynęło osiem dni, aby obrzezano Dzieciątko, nazwali Je imieniem Jezus, które nadane było przez Anioła pierwej, niż się w łonie poczęło.

[redacted]

[redacted]ielka i przedziwna tajemnica! Obrzezano Dziecię i nazwano imieniem Jezus. Jaki jest związek między tymi zdarzeniami? Obrzezanie zdaje się przecież bardziej należeć temu, kto ma być zbawiony, niż Zbawicielowi; Zbawicielowi zaś bardziej przystoi dokonywać obrzezania, aniżeli mu się poddawać. Spójrz jednak, jak Pośrednik między Bogiem i ludźmi już przy swoim narodzeniu połączył rzeczy boskie z ludzkimi i najniższe z najwyższymi. Rodzi się z Niewiasty, ale tak Ją obdarzył owocem płodności, aby nie utraciła kwiatu dziewictwa. Uwinięto Go w pieluszki; lecz te pieluszki ze czcią sławią Aniołowie. Złożono Go w żłobie; lecz objawia Go promienna gwiazda z nieba. Tak też i obrzezanie dowodzi prawdziwości przyjętej natury

ludzkiej; a imię, które jest ponad wszelkie imię, wskazuje na chwałę Jego majestatu. Obrzezano Go jako prawdziwego syna Abrahama; nazwano Jezusem jako prawdziwego Syna Bożego.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℣. Popadłem w utrapienie i boleść:
℟. I wezwałem imienia Pana.
℣. Potężną twierdzą jest imię Pana, Jemu zaufałem, a On mi pomógł.
℟. I wezwałem imienia Pana.

[redacted]

Albowiem ten mój Jezus, w przeciwieństwie do swych poprzedników, nie nosi pustego lub pozbawionego treści imienia. Nie jest ono u Niego tylko cieniem wielkiego imienia, lecz wyraża samą prawdę. Ewangelista świadczy o jego niebiańskim pochodzeniu, gdyż nazwane zostało przez Anioła pierwej, niż się w łonie poczęło. Zwróć uwagę na głębię następujących słów: Gdy się narodził Jezus. Ludzie nazywają Jezusem Tego, który nazwany został przez Anioła pierwej, niż się w łonie począł. Ten sam jest przecież Zbawicielem i Anioła, i człowieka; jednak człowieka od wcielenia, a Anioła od początku stworzenia. Powiada Ewangelista: Nazwali je imieniem Jezus, którym nazwane zostało przez Anioła. Na zapewnieniu dwóch lub trzech świadków opiera się każde słowo, a więc i to Słowo, o którym zwięźle dowiadujemy się u Proroka, a wyraźniej w Ewangelii, że stało się

ciałem.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℣. Będę ufał Twojemu imieniu, Panie,
℟. Ponieważ jest dobre dla Twoich świętych.
℣. Abyśmy wielbili święte imię Twoje, i dumni byli z Twej chwały.
℟. Ponieważ jest dobre dla Twoich świętych.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Ponieważ jest dobre dla Twoich świętych.

[redacted]

[redacted]aiste słuszną jest rzeczą, że przy obrzezaniu Dziecięcia, które się nam narodziło, nazywają Je Jezusem, czyli Zbawicielem; gdyż od tej już pory jawnie rozpoczął On pełnić dzieło naszego zbawienia, przelewając za nas krew swoją nieskalaną. Teraz już nie wolno chrześcijanom dociekać, dlaczego Chrystus Pan chciał się poddać obrzezaniu. Z tego powodu został bowiem obrzezany, dla którego się narodził i dla którego poniósł mękę. Żadnej z tych rzeczy nie uczynił przez wzgląd na siebie, ale wszystko to przyjął ze względu na swoich wybranych. Ani się nie począł w grzechu, ani nie był obrzezany dla zgładzenia grzechu; nie umarł też za swój grzech, ale za nasze przewinienia. Powiada Ewangelista: Nazwane zostało przez Anioła

pierwej, niż się w łonie poczęło. Jasno z tego widać, że imię to zostało nazwane, a nie nadane: albowiem to imię należy do Niego od zawsze. Z Jego własnej natury wynika, że ma być nazwany Zbawicielem: jest to Jego odwieczne imię, którego nie nadała Mu żadna istota ludzka albo anielska.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

Módlmy się.
Boże, któryś Jednorodzonego Syna swego Zbawicielem rodzaju ludzkiego postanowił i rozkazał nazywać Jezusem: spraw miłosiernie, abyśmy cieszyli się w niebie oglądaniem Tego, którego święte Imię czcimy na ziemi.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related